Visualis

Marts, 1999

Rejsebrev fra kibbutzen

Odense i midtpunktet

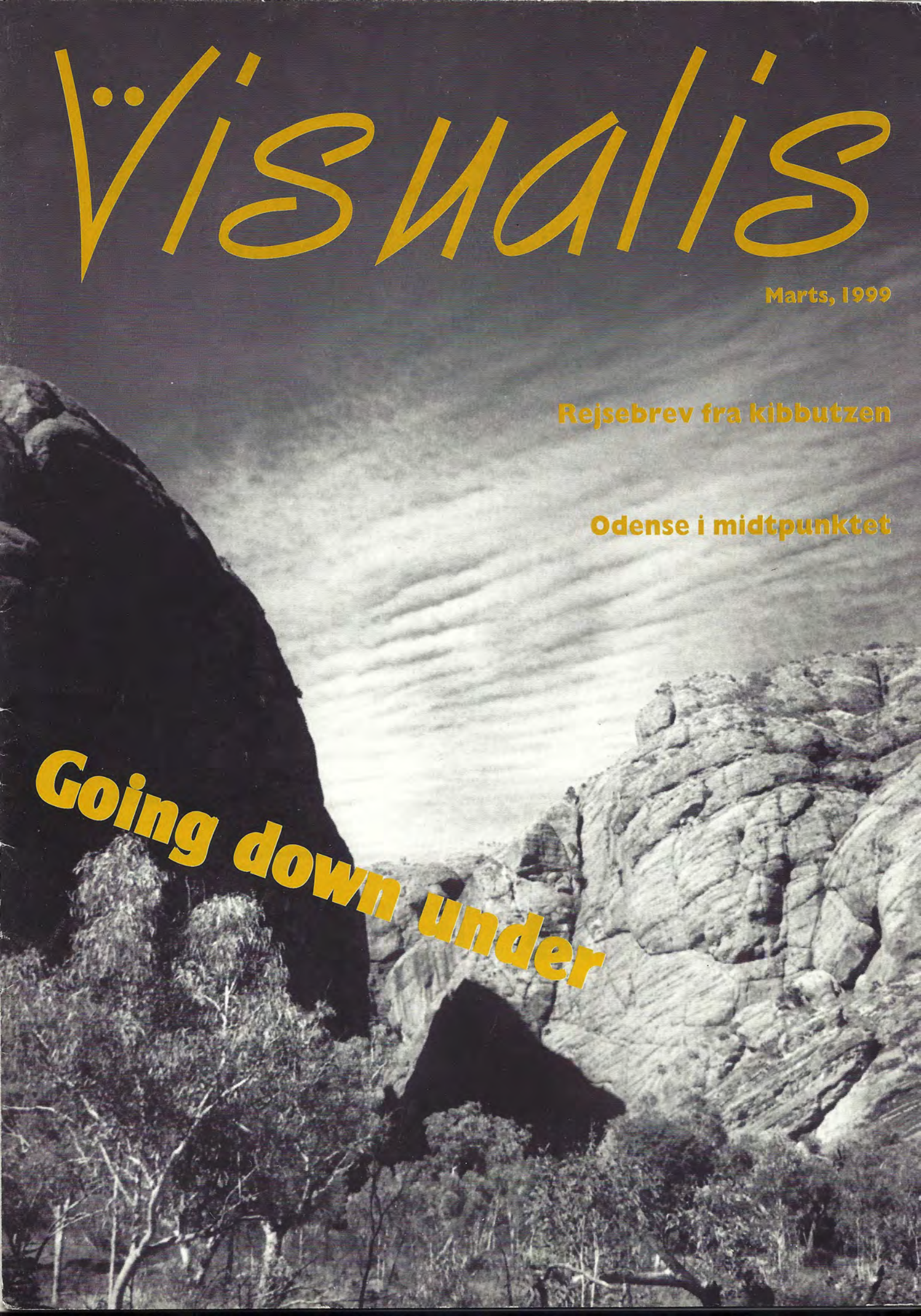

Going down under

Visualis

Nr. 1-1999, 5. årgang
ISSN: 1396-4267

Redaktion:
Eva Abildgaard
Kasper Bergmann (ansv.)
Bruno Ottesen
Alex Hansen

Sekretariat:
Danske Døves
Ungdomsforbund
Postboks 704
Rantzausgade 60'
2200 København N

Txt. tlf.: 35 24 09 19
Alm.tlf.: 35 24 09 12
Fax: 35 24 09 20
E-mail: ddu@deaf.dk
www: www.deaf.dk/ddu

Annoncer:
Gurli Andersen
Horsensvej 1
Salten, 8653 Them
Tlf.: 86 84 91 11
Fax: 86 84 85 10

DTP-udstyr lånt af:
Grafisk Værksted
Vandtårnsvej 100
2860 Søborg

Tryk:
Art Print
Vandtårnsvej 100
2860 Søborg

Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt materiale.

Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte og redigere breve og artikler, der optages i bladet.

Synspunkter, fremført af de enkelte skribenter, dækkes ikke nødvendigvis af forbundet eller af redaktionen.

Indhold

Nyt fra sekretariatet 3
Rejsebrev fra kibbutzen 4
Odense i midtpunktet 6
Turen går til Australien 8
Et retfærdigt forsvar... 12
Svar til det retfærdige... 13
DHD – hvad er det? 14
Nordisk Børnelejr 15
Rejsefeber! 15
Familiehøjskolen 1999 16

SØREN BERGGREEN & CO.A/S
Bølgepapemballage
Kratbjerg 304
3480 Fredensborg
Tlf. 48 48 36 00

SunChemical
Sun Chemical A/S
4600 Køge • Telefon 56 67 75 85

Nyt fra sekretariatet

Af Lene Hempel

Kontingent

Kontingentindbetaling vil i år blive udsendt, så man har mulighed for at tilmelde sig pengeinstitutternes betalingsservice (PBS). Det gør det noget nemmere at betale kontingent på den måde. Opkrævning sendes ud i starten af april. Det koster stadig KUN 50 kr. om året at være medlem/støttemedlem af DDU.

Succesfolder

Videnscentret for døve, hørehæmmede og døvblevne, Bonaventura og DDU er i gang med at lave en folder, som skal fortælle om 8 - 9 unge døves liv. Formålet med folderen er at skildre, at unge døve også er UNGE. Folderens primære målgruppe er hørende forældre, som lige har fået at vide, at deres barn er døvt. Hensigten er at vise forældrene, at handicappet ikke er ALT i barnets og familiens fremtidige tilværelse. Budskabet er, at med et døvt barn, har man også fået et barn, der vil vokse op, skabe sig et liv, få succes, få knubs - ligesom alle andre børn. Riinette Askgård fra Videnscentret er interviewer på projektet.

Mågeskrig

Det franske forlag har nu givet DDU tillladelse til at få oversat bogen Le Cri de La Mouette til dansk. I første omgang skal vi skaffe penge til oversættelsen og trykningen af bogen. Bogen er skrevet af Emanuelle Laborit, som i øvrigt spiller med i filmen "Bag stilheden" og fortæller om hendes barn- og ungdom. DDU har fået et godt tilbud fra en fransk tolk og mor til en døv datter, som gerne vil oversætte bogen. Det er vi meget glade for.

Møde i Nyborg

Undervisningsministeriet indbyder til konference i Nyborg den 17. marts om døvelærernes tegnsprogskompetence. Fra DDU deltager Janne Boye og Lene Hempel.

Nytårsfest

Der går rygter om, at DDU skal arrangere en stor nytårsfest år 2000, men det skal vi ikke. DDU har aldrig fået en henvendelse fra de elever på Nyborgskolen, som fik idéen. Det blev kun omtalt på Deaf Home siden. Men har man idéer til aktiviteter, foredrag m.v., så kontakt DDU gerne på tlf., fax eller e-mail.

Verdensungdomslejren i Australien:

Følgende 4 blev udtrukket til at deltage i verdensungdomslejren i Australien 15.–22. juli: Bo Meier, Christina Bertram Andersen, Niels Kristensen og Maja Toft.
Der var i alt 11 danske tilmeldinger samt 4 fra Færøerne.

Europæisk ungdomslejr i Portugal 1.–10. april

Arrangørerne har meddelt, at lejren er udsat til år 2000.

Deaf Empowerment seminar

Afholdes i Weimar i Tyskland den 26. - 27. marts. DDU'a to repræsentanter bliver Maja Toft og Janne Boye. Formålet med seminaret er at drøfte, hvordan døve selv kan lave lobbyarbejde, kontakte politikere, samt øge kendskabet til døves verden. Man skal også drøfte, hvad der kan gøres for at tegnsprog accepteres som selvstændigt sprog i hele Europa.

Ungdomsfestival

Der vil blive arrangeret en ny ungdomsfestival til efteråret. Vi håber at kunne arrangere den sammen med 18-Hands Melodi Grand Prix projekt. Mere herom senere.

Ledere til Nordisk Børnelejr

Vi søger 2 ledere til Nordisk Børnelejr i Finland fra 27. juni - 4. juli. Hvis du er interesseret så skriv lidt om dig selv og send/fax eller mail det til os. Vi kan ikke tilbyde løn, men du får lommepenge. Flere informationer fås hos DDU. Tilmelding inden mandag d. 15. marts.

Der er mange børn at holde styr på...

Rejsebrev fra kibbutzen

Af Nina Bantz

Jeg havde hørt meget om kibbutzer, men jeg har bare aldrig rigtig kunnet forestille mig, hvordan man lever der som kibbutznikker eller volontør. Derfor besluttede jeg mig for at prøve det selv. Jeg tog afsted midt i juli måned og blev der i 4 måneder.

Den kibbutz, hvor jeg boede i lå ved Neve Ur, ca. 30 km nord for Tiberias og 12 km syd for Beir She'an.

Ved ankomsten til Neve Ur blev jeg chokeret over, at det virkelig var så primitivt – selv om jeg var forberedt på det! For øvrigt følte jeg også i starten, at jeg var i en KZ-lejr, for der var pigtråd over det hele og mange soldater med våben omkring kibbutzen. Det var fordi kibbutzen lå så tæt på grænsen til Jordan.

Vi var 25 volontører i juli måned, men det var meget skiftende i løbet af de 4 måneder, for nogle volontører blev der kun i en måneds tid, mens andre blev i 6.

De kom fra forskellige lande over hele verden, det var sjovt, at møde dem og lære dem at kende. Det „hold" som jeg var sammen med, var meget søde og friske volontører. Jeg var faktisk heldig, men 2½ måneder senere var det anderledes: da var der flere yngre volontører, men de var også søde.

De fleste kunne tegnsprog, de ville lære det for at kunne kommunikere med mig. De var også lærenemme! I begyndelsen brugte vi utroligt meget papir, men efterhånden brugte vi næsten ikke papir længere. Det var lækkert! Men det var svært for mig at lære dem (dansk) tegnsprog, fordi de lærte tegnsprog samtidigt med at talesproget var engelsk ... puha ..! To volontører, som kom fra USA, kunne håndalfabet, det var dejligt, da de kunne gøre det ret hurtigt. Der var meget socialt samvær, og vi hjalp hinanden meget, så vi blev meget knyttet til hinanden.

De fleste af os tilbragte vores fritid i poolen, i Beit She'an, i Tiberias, hvor vi altid fik en lur i et par timer (det havde vi hårdt brug for), spillede basketball mod en anden kibbutz osv.

Vi var slemme til at feste! Hver onsdag tog vi til en anden kibbutz og festede sammen med dem, men det værste var at stå op næste dag kl. 04.30! Men vi kom altid til tiden.

Om fredagen plejede vi gå på vores eget lokale diskotek. Det, der var anderledes, var, at vi dansede i bare fødder og med to hunde, der ofte „morede" sig sammen med os!

Vi holdt også en haloween fest, det var bare så superfedt. For det første boede vi ude på landet og havde ingenting. Men vi brugte vores egen fantasi til at klæde os ud, vi alle var med og skide flotte. Vi morede os mere end vi plejede!! En gang om måneden havde vi volontør-tur: flere gange var vi på strandtur og overnattede på stranden og hyggede os – selvfølgelig. Vi tog også til Jordan River, hvor vi prøvede rafting, det var fedt mand!

2–4 volontører boede sammen i et værelse, men heldigvis var der masser af plads til os. Nogle af os havde et køleskab. Det betød meget!, for vi var ikke altid ellevilde med maden i spisesalen.

Vi spiste i spisesalen hver dag sammen med de andre kibbutznikker. Desuden fik vi 2 kort om måneden til et mini-marked, hvor vi kunne købe frugt, kage, drikkevarer osv. Vores arbejdstid var forskellig, men alle arbejdede hver dag undtagen lørdag. Om fredagen havde vi tidligere fri pga. sabbatten (Israels helligdag).

Jeg arbejdede i en zoologisk have, men der var ikke så meget andet at lave end at fodre dyrene og gøre rent. Så flyttede jeg til dadelholdet. Der var meget at lave, og det kunne jeg lide – dadlerne! Jeg arbejdede faktisk sammen med kibbutznikker og Thailand-gutter, som ikke var volontører. De arbejdede for at tjene penge til deres familier i Thailand. 2 måneder senere kom andre volontører ind og hjalp til.

Alle var for det meste glade og friske kl. 04.30 om morgenen undtagen mig i starten!

Månederne juli og august var slemme, da der var op til 44 grader, når vi plukkede dadlerne og lavede andre forskellige ting. Det var også en hård periode, hvor vi måtte arbejde på akkord og arbejde over! Jeg havde også arbejde i køkkenet, men det var kedeligt. Forresten var køkkenlederen altid sur og rakkede os ned. Jeg gjorde også rent i diskoteket og på volontørblokken i en periode.

Vi havde 3 fridage om måneden, så Romina (en sydamerikansk pige) og jeg tog en tur rundt i Israel, hvor vi besøgte Tel Aviv, Jerusalem, Det Døde Hav, Massada og Ein Gedi. Turen var hård, men det var en pragtfuld oplevelse.

Jeg kunne i hvert fald ikke lide det israelske folk, de var altid sure og egoistiske. Jeg var lidt overrasket over, at folk var sådan, men jeg kunne godt mærke det i Neve Ur-Kibbutzen, men ikke så voldsomt som da jeg mødte dem udenfor kibbutzen.

Desuden mødte jeg en døv mand i Beir She'an, og han foreslog, at jeg skulle tage med ham til døveforeningen i Haifa.

Det gjorde jeg, og det var meget underligt at møde så mange døve igen efter 3½ måneder. Men det var dejligt! Det var en skam, at jeg skulle rejse fra Israel kort tid efter, men jeg fik da besøgt Hafias døveforening.

Det var jeg glad for.

Efter 3 måneders tid kunne jeg mærke, at jeg savnede døvemiljøet – det var hårdt for mig på det tidspunkt. Jeg vidste, at 3 måneder var nok. Men gudskelov, havde jeg de søde volontører, der opmuntrede mig og hjalp mig meget. Hvad skulle jeg have gjort uden dem??

Ja, nu har jeg oplevet en del af kibbutz-tilværelsen og dens kultur. De lever totalt anderledes, for alle kibbutznikker spiser, arbejder og bor på samme sted. De tager altså ikke en bustur til deres arbejdsplads. De små børn går i vuggestue og børnehave i kibbutzen, mens de større børn tager skolebus til en skole i Beit She'an.

Alle kibbutznikker spiser sammen i spisesalen, alle kender hinanden godt og ved, hvad det sker omkring dem. Men jeg har svært ved at forstå, at de kan lide at leve på den måde. Men jeg er meget glad for, at jeg tog derned, for jeg har lært utroligt meget om mig selv, og jeg har lært mange nye unge mennesker at kende. Jeg har også fået mange erfaringer og oplevelser, selv om det også var hårdt for mig – især i den sidste tid!

Lån og find materialer og anden information om hørehandicap

ODENSE
CENTRALBIBLIOTEK

Hovedbiblioteket på Odense Banegård Center har en særsamling med materialer og andre informationer for og om hørehandicappede i udlånet på 2. etage.

Her kan du træffe bibliotekaren Pernille Rolph, der behersker tegnsprog og Mund-Hånd-System, på nedenstående tidspunkter:

Mandag kl. 14–17
Torsdag kl. 16–19
Sidste lørdag i hver måned kl 10–14

Derudover kan du også ringe til hovedbiblioteket på txt.tlf./fax 66 110 282, eller sende e-post på adressen: doeve@fynbib.dk

Kom og kig

Odense i midtpunktet

Af Bruno Ottesen
og Alex Hansen

Denne artikel er den første i serien "Ungdomsklubber i Danmark". Det er vores mål på længere sigt at skrive om alle ungdomsklubberne i Danmark for at den viden kan spredes ud til almenvellet.
Vi begynder med ungdomsklubben Thor, som ligger i Odense og er træfpunkt for de allerfleste unge i Odense. Der skulle dén weekend arrangeres en fest, hvilket var helt belejligt.

Fredag

Bruno og jeg skulle med til fastelavnsfesten i Thor som fandt sted den 5. februar. Samtidig kunne vi også sætte fokus på ungdomsklubben og bylivet i Odense, som geografisk set er Danmarks midtpunkt. Der har været megen ballade mellem FD og Thor i den sidste tid. Men det ville vi ikke lade os gå på af.

Vi har en fortræffelig guide, Steffanie Kappel, som vi bor hos hele weekenden. Festen starter kl. 19.00 med middag, men vi kommer først efter middagen.

Bruno er klædt ud som en niårig pige og undertegnede som paven. Der er ved første øjekast 20–25 mennesker, der sidder og hygger sig i husets kælder. Jens Højlund Carlsen som er Thor's kasserer forklarer, „ ... at det normalt er lokalerne ovenpå, der bruges. Men i dette tilfælde er det anderledes på grund af konflikten."
Jeg lægger mærke til, at de fleste er studerende på en eller anden måde. Bruno går rundt og hilser på folk, mens jeg får Jens Højlund Carlsen med ind bag festlokalet for at vi kan interviewe ham.

Samtidig kan man næsten ikke mærke musikken, men det skyldes nok kælderlokalet. I depotet er der mad og drikkevarer. Vi pønser næsten på at stjæle noget. Heidi Nissen er formand, Anne Marie Nielsen sekretær og Jens som tidligere nævnt kasserer. "Thor huser 66 medlemmer og kontingentet er 300 kroner årligt og dækker for alle Thor's aktiviteter der måtte komme.", forklarer Jens, "Og vi modtager kommunalt tilskud, men ulempen er, at når vi har overskud i kassen, skal det bruges før vi kan få et nyt tilskud."

Jeg spørger om økonomien fra sidste år. "33.000 kroner i overskud er det blevet til", er svaret. "Det koster også 300 kroner at være medlem af FD. Jeg mener at grundlaget for FD forsvinder, hvis de unge kun vil betale til Thor. I modsætning til Thor modtager FD ikke kommunalt tilskud og er derfor afhængig af medlemmerne."

Frivillige bartendere

Samtidig får vi at vide at de ansatte i baren arbejder på frivillig basis, men får til gengæld frit kontingent ligesom man har det i bestyrelsen der udover de tre førstnævnte personer har to bestyrelsesmedlemmer. "Hvis Thor havde et fast kommunalt tilskud ville der være mulighed for at aflønne de ansatte, men som det er nu er det desværre helt umuligt. Derfor det fri kontingent", supplerer Jens. "Det gamle bestyrelsessystem er uden næstformand. Vi vil gerne indføre et nyt hvor man har den post med.", fortsætter Jens. I skrivende stund er der to uger til Thor's generalforsamling. Der vil man så tage det op. Mens jeg skriver forsøger Bruno at hive lidt flere informationer ud af Jens.

Lige nu er der ikke en repræsentant fra FD i Thor – og det er der ikke for året 1999 – det vil man gerne, for at der kan være en bro mellem begge foreninger.

"Vi har også brugt foreningskonsulenten, Klaus Huse, til at gennemføre en debataften med FD, og det gik godt.", siger Jens og forklarer også, at Lene Hempel som er DDU's ungdomskonsulent har haft en funktion i forbindelse med et større tilskud fra kommunen.

Hærværk af køller

Vi vender tilbage til festlokalet, og Bruno går udenfor sammen med pigerne for at slå katten af tønden. En temmelig stor 9-årig pige der har fået et nyt navn, Birthe. Jeg spørger om antallet af gæster. "20 til 25 er et normalt tal for ungdomsklubben Thor, og gennemsnitsgæsten er studerende.", siger Jens og skynder sig at tilføje at alderen går fra 18 til 30.

Jeg ser at det går livligt til udenfor. Steffanie som er klædt ud som Chaplin er straks blevet sat i bås sammen med mændene. Men pigerne ødelægger hurtigt begge køllerne før mændene overhovedet får sat lillefingeren på dem. Pigernes tønde er ikke engang ødelagt.
Kattedrabsforsøgene går så i vasken og alle går ind igen. Jeg får fortalt at der generelt er to grupper, nemlig dem der er blevet færdige med Nyborg og gået ind i gymnasiet, og dem der er under uddannelse.

"Flere over 25 år har børn nu", fortæller Jens.

Flere som vi har spurgt er lidt skuffede over at der er et dårligt samarbejde mellem FD og Thor og at Thor for tiden ikke har så mange aktiviteter at byde på. "Men det håber vi vi kan rette på hurtigst muligt.", indskyder Jens da jeg spørger om der bliver gjort noget ved det.

indtager deres pladser i kælderlokalet og musikken skrues op for at man kan mærke den. "Faktisk koster lokalet 900 kroner at leje. Og der er åbent hver anden fredag hvilket betyder at vores arrangementer er meget afhængige af den faste struktur. Typisk kommer der 15 til 20 personer – og et tilsvarende antal til hvert arrangement hvilket er fint i forhold til Odenses "døvestørrelse", uddyber Jens. Men han forklarer også at efter sommeren 1998 er det gået lidt nedad på grund af konflikten med FD og økonomien.

Der gennemføres underholdning, men folk vil helst sidde og hygge sig. Stemningen er helt "snakkefin". Festen slutter klokken 3. Da står jeg ude i den kolde luft kun iført min pavedragt og fryser mens Bruno råhygger sig i sit varme tøj. Vi venter på taxaen.

Lørdag

Egentlig var det om lørdagen meningen at vi skulle ud og se Rasmus Rask Kollegiet hvor mange døve bor og få et billede af livet der, men der var ikke nogen at træffe. I stedet gik vi ud i byen.

Vi besøgte the Froggi og bogstaveligt sagt så på the Australian Bar. The Froggi er et samlingssted for unge over 25 år. Udstrålingen i baren er temmelig mørk og træagtig, men det blev belyst af mange gammeldags lys, og der blev givet en mindre koncert i form af meget høj musik. Priserne var meget rimelige og det var meget hyggeligt. Men desværre var der ikke mange odenseanere med. Derefter var det The Australian Bar, men der var helt overfyldt. I stedet guidede Steffanie og Nikolaj os til Lambada. Et diskotek for homo'er. Der var mange mennesker og adgangen var 40 kroner. Der blev danset og drukket meget af mange mennesker, og det hele så meget hyggeligt ud i form af blandet macho og beton. Desværre for musikken gjorde betonen at det ikke helt rigtigt udbasuneredes. Et meget godt sted.

Søndag

Søndag var det hjem. Odense er et rigtig godt sted at opholde sig, og der er nok at byde på. Der er jo ungdomsklubben, kulturelle begivenheder vi selvfølgelig ikke har skrevet om her, diskoteker, forretninger og caféer.
Men Bruno og jeg ærgrer os over at Rasmus Rask Kollegiet ikke blev taget med i købet. Måske var det fordi vi kom meget uanmeldt.

Visualis' „Turen går til Australien"

Tekst og fotos af Alex Hansen

For første gang i døves historie er der mange unge der tager til landet *down under* på en gang. Derfor er det passende med denne rejseartikel hvor jeg har sat fokus på den største by, Sydney, Brisbane og byerne i Far North Queensland. Det er de steder jeg har fået indtryk af de fleste tager til. Det spændende ved en rejse er *selv* at opdage tingene!

Nedenstående skriveri kan være lidt for meget af det gode når jeg har presset så meget ned og ikke engang taget 5% af seværdighederne med.

Nationalparker i Australien er ikke som Knuthenborg Safaripark, men derimod et naturområde der er beskyttet mod fremtidige planer. Man kan finde alskens vilde dyr og samtidig er det på eget ansvar at man færdes i naturen.

Australien

Lige meget hvad man gør er der en mere end 20 timers flyvetur til Sydney og Brisbane, og det kan gøres med højst eet stop i Bangkok, Hong Kong eller Singapore som er populære for de fleste rygsæksrejsende. Man kan være helt fanatisk og kun se alle de seværdigheder man har *hørt* om; Sydney Opera House, Uluru & KataTjuta National Parks, Kakadu National Park, the Great Barrier Reef og the Red Centre og sige at man har været i Australien. Men så er man også meget ukritisk!

Desværre tager næsten alle kun til østkysten som er meget turistet og nem. Noget af det bedste af Australien ligger i vesten. Der har vi the Kimberley, the Pilbara, the MacDonnell Ranges vest for Alice Springs, mange steder i South Australia og bestemt også Tasmanien.

Verdenskongressen for Døve finder sted midt i den australske *vinter*. Det betyder at i Nordaustralien (the Kimberley, the Top End og Far North Queensland) er det *højsæson* hvorimod det er lavsæson i syden.

Sydney

De fleste turister kommer først til Sydney fra Sydøstasien, så vi begynder her.

Sydney er en meget stor by med mange biler og mange spændende kontraster man ikke engang kan finde i Melbourne. Fra vandsiden er Sydney meget flot. Man bør tage en *ordinær* færge op til Manly eller andre byer på nordkysten for at se det smukke af Sydney, Sydney Opera House og the Harbour Bridge. Nærmeste station er Circular Quay.

Stedet hvor alt sker om aftenen og natten alle ugens syv dage er på Oxford Street. Det er *stedet* for heteroer, bøsser og lesbiske. Det ligger i nærheden af Hyde Park. Nærmeste station er Museum. Vil man opleve det kulinariske bør man tage til lesbiske Newtown. Taronga Park Zoo i Sydney er et meget flot sted – det ligger ved vandet og er meget stejl og byder på en meget dramatisk udsigt over Sydney skyline. Benene får nok at lave. Absolut en hel dag værd. I Sydney findes den sydlige halvkugles største boghandler, the Dymock's. Man kan også tage op i Sydney Tower, 320 meter oppe og få en helt fantastisk udsigt. Queen Victoria Building og George Street er Sydney's svar på Strøget. De kritiske går i specialforretningerne på Oxford Street og i Kings Cross. Man kan sagtens bruge uger i Sydney om ikke måneder. Vandrerhjemmene findes i Kings Cross, Newtown og Bondi.

Sydney er en dyr by at opholde sig i. Billige er overnatningerne på vandrerhjemmene, kun fra $A 12 per nat, men med mad, amokindkøb og tant-fjant-nætter kan man meget nemt komme op over $A 200 per dag.

Brisbane

Længere op til varmen, i Brisbane, den mest engelske storby i hele Australien hvis man ser bort fra Avon Valley i Western Australia. Verdenskongressen finder sted i the Exhibition Grounds syd for Brisbane's centrum. Ved siden af the Exhibition Grounds ligger det charmerende South Bank Parklands som er et godt sted at bruge en halv dag i godt vejr på. Et stenkast væk fra the Exhibition Grounds ligger det imponerende Queensland Cultural Centre som huser et meget flot kunstgalleri, Queensland Art

Vi behøver ikke at skrive, hvad det er, vel?

Brisbanes skyline - udsigt mod centrum

vel?

Gallery, som har en fantastisk samling kunst, en anden bygning i the Cultural Centre er Performing Arts Complex, og en tredje er the Queensland Museum, og der er gratis adgang til dem alle sammen. Man bør virkelig udnytte tiden og besøge the Cultural Centre. Selv hvis de krævede betaling ville det stadig være pengene værd. Steder man kan bo i Brisbane er Petrie Terrace og Paddington, bestemt ikke langt væk fra the Exhibition Grounds. Med andre ord ligger the Exhibition Grounds meget ideelt.
Andre bygninger man kan besøge er The Clocktower i centrum. Man kan komme derop og læse en meget interessant historie om Brisbane som er en by fyldt med mange gamle bygninger blandet med de nye. Klimaet er overvejende subtropisk, men der kan være dage i Brisbane hvor det er 25–27 grader i juli og august, ellers holder det sig på 20. Og det regner generelt set ikke specielt meget året rundt.

Udenfor Brisbane

Ud for Brisbane, mod øst, findes Moreton Bay med mere end 300 små øer. Den største ø er Moreton Island. Man kan sejle dertil fra Brisbane eller fra Redcliffe lidt mod nord. Moreton Island er trods sin størrelse sjovt nok en af de allermindst besøgte og stadig noget af en vildmark. På øen findes verdens højeste sandbakke på hele 280 meter! Moreton Island har et mærkeligt landskab som skifter mellem sand, skove, søer og sumpe. Og der er andre øer man kan besøge og få meget ud af.

Man kan endvidere tage ned til Australiens forlystelsescentrum, the Gold Coast og Surfers Paradise, 65 km mod syd. Togforbindelser forefindes. Surfmulighederne er meget gode om vinteren, og der er ca. 20–22 grader varmt de fleste dage. Der er Dreamworld, Sea World og Warner Bros Movieworld. Endvidere mange, mange diskoteker. Hvis man er den der elsker at feste med alskens mennesker *udenfor Sydney* er Surfers Paradise et rigtig godt sted. Det bedste vandrerhjem i Australien hedder „*Surfers Paradise Backpackers Resort*" og ligger på *2835-2837 Gold Coast Highway, Surfers Paradise, Queensland 4217, Australia.* Det koster $A 15 per nat.

Der er ikke tropiske regnskove i the shire of Brisbane, men derimod subtropiske. De tropiske ligger i Far North Queensland og the Top End og er klart flottere end de subtropiske, men det betyder ikke at de ikke er et besøg værd. Man kan tage ud til Natural Arch som ligger i the Gold Coast Hinterland og svømme i det temmeligt iskolde vand. Der er Brisbane Forest Park mod nord som er et meget oplagt sted for vandrere og cyklister. Længere nordpå findes the Sunshine Coast, Fraser Island, Mackay, the Whit-sundays, Townsville og endelig Cairns i Far North Queensland. Alle steder er flotte. Fraser Island er verdens største sandø. Et besøg værd.

I troperne

Juli og august er *højsæson* i Darwin, Cairns og Townsville.
Det betyder at alt kan være "booked out", specielt vandrerhjemmene.

Townsville er en rimeligt stor by med meget at byde på. Kun 4–5 km ud for Townsville findes Magnetic Island som man kan bo på for fra kun $A 15 per nat. Fra øen er der gode muligheder at komme ud og dykke. Lidt nordpå – midt mellem Townsville og Cairns – findes det ægte Bountyland, nemlig øen Dunk Island. Den skal man også besøge selv om den er turistet.

Ud for Cairns findes the Great Barrier Reef, og Cairns er et godt udgangspunkt i modsætning til byerne mod syd hvor man skal sejle endnu længere ud. Cairns er en meget flot by omgivet af bjerge dækket af ægte regnskov. Nord for Cairns, det vil sige 20 minutter til fods fra centrum finder man Whitfield Range National Park hvor man har mulighed for at støde på kasuarer (cassowaries) og gå meget lange ture gennem regnskov og bjergsider. Indgangen ligger tæt ved the Botanical Gardens.

Øer der kan nævnes er den ekstremt turistede Green Island og mindre turistede Fitzroy Island. Færgebilletter fra $A 40 retur. Man kan godt blive forvirret over alle de tilbud om dykker- og snorkeludflugter ud til koralrevet. Der er simpelt hen så *mange* "operators". Priserne ligger fra minimum $A 100 per hele dag alt inkluderet, dog billigere hvis man kun vil snorkle. Fra Cairns kan man tage op til Cape York Peninsula og Lakefield National Park som er en meget flot naturpark. Her taler vi om vilde saltvandskrokodiller og uberørt natur som de færreste overhovedet ser. Man kan udnytte at der endnu ikke har været så mange turister i Lakefield som i Kakadu eller i værste fald Uluru. Man kan kombinere Lakefield med Cape Tribulation, Cooktown og Lizard Island.

Sydvest for Cairns findes det meget, meget flotte Atherton Table-lands som ligger i mere end 900 meters højde og er et meget bølgende landskab. Der er mange vandfald midt i regnskoven i Atherton man kan svømme ved som Millaa Millaa Falls. Der er et vandrerhjem i Malanda, *Platypus Forest Resort, Lake Eacham Road, 6 km nord for Malanda, Queens-land.*

Becky tager sig af vilde dyr der er blevet kørt ned. Man kan bo der og røre ved vilde kænguru- og wallabyunger. Der er ligeledes mulighed for at gå rundt i regnskoven og se vilde dyr. Mange turister har ikke opdaget dette sted. Det er et fantastisk grønt sted.

Turisme

Er man meget som en amerikansk turist med fotografiapparat, T-shirt hvorpå der står *"I love Australia"* som man har købt i en souvenirforretning, tennissko, kasket og solbriller tager man op til the Kuranda Markets der ligger midt i regnskoven. Der er bungee jumps. Man kan tage derop med the Sky Rail og ned med det berømte, men vildt kommercielle Kuranda Railway eller omvendt. Priserne ligger fra $A 70 retur, men vil man være billig tager man bussen derop og ned igen.

Fakta

Følg australiernes tempo. Du vil ikke finde så mange ure selv i Sydney som du kan i København. Husk at emuer er noget de fleste australiere stort set kun har hån til overs for, og at det er tilladt at skyde kænguruer. Og dem spiser man.

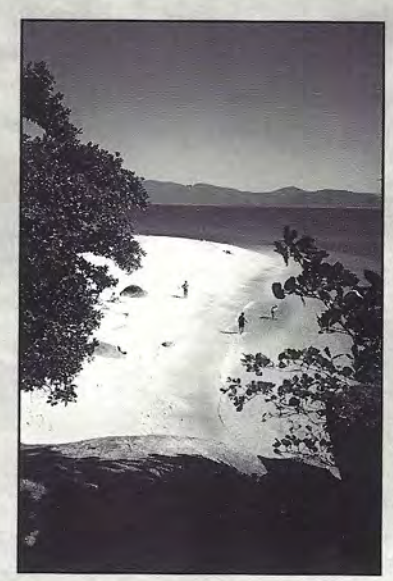

Stranden på Fitzroy Island ud for Cairns

Kør ikke om natten i lejet bil. Det er sund fornuft på grund af de vilde dyr. Ryg og tænd *ikke* bål på dage hvor brandfaren ligger på *moderate, high, very high* eller *extreme.* Fanges man i det får man *virkelig* problemer med de lokale australiere og myndighederne. Det er mest tilfældet i Far North Queensland, the Top End og the Kimberley om vinteren.

Generelt for østkysten er chanchen for at se vilde dyr *lille i forhold til i vesten.*

Udnyt *the Tourist Information Centres* og bed dem om at ringe rundt efter et sted at bo. De hjælper meget gerne, specielt når man er døv. Vandrerhjemmene har samme holdning. Udnyt vandrerhjemmenes gratis *pick-ups* i lufthavnen, bus- og togstationerne. Det gælder ikke Sydney.

Husk endelig visum.

Bøgerne *"Australia"* af *The Rough Guide* fra London, *Lonely Planet's "Outback Australia", "Sydney", "Australia", "The Great Barrier Reef"* og *"Queensland"* kan købes i Kilroy-kupéen på Skindergade i København. *The Rough Guide* er meget god og kritisk.

Bøgerne kan købes billigt i Australien.

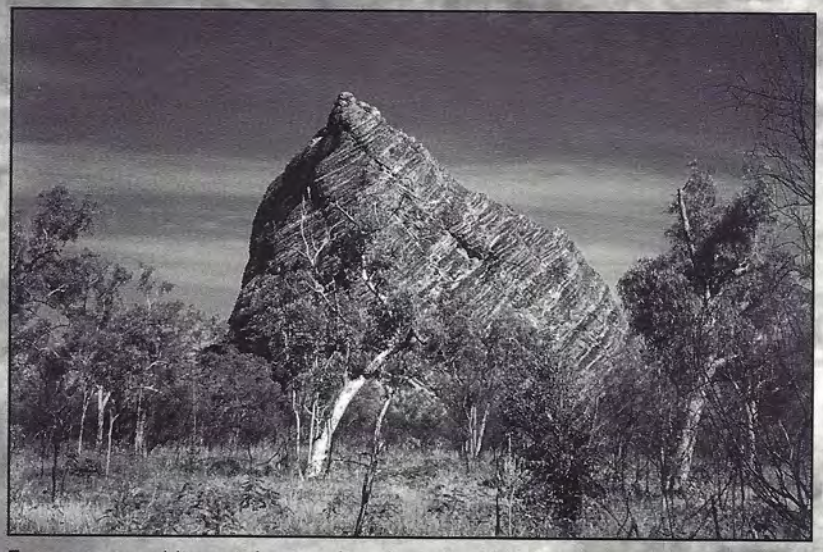

En særpræget klippe i den vestlige Austalien (ja, den ligner en hundel...)

Et retfærdigt forsvar af Fyns Døveforenings debataften

ARTIKLENS FORFATTER HAR FRABEDT REDAKTIONEN AT REDIGERE I HANS INDLÆG, DERFOR BRINGES ARTIKLEN HER I SIN FULDE OG U-REDIGEREDE FORM

Jeg hedder Tonny Malmkvist og er medlem af Fyns Døveforenings hovedbestyrelse samt forretningsudvalg; en kold decemberaften fik jeg forelagt en fotokopi af nogle artikler i DDU's medlemsblad VISUALIS nr. 4/98 med en romantisk overskrift "Bitter fejde i Odense". Nu var jeg selv tilstede ved dette møde (eller var jeg?). Jeg mærkede ikke noget til en fejde. Her i byen kan vi godt diskutere med store ord uden at få skrammer, men det kender man måske ikke til i København. For forfatterne til artiklerne var så vidt jeg kan læse, københavnere. Nu vil jeg gerne prøve at svare, og det går jeg ud fra at jeg må, for jeg læser, at forfatterne går meget ind for menneskerettighed, og det er min menneskeret at kunne forsvar de ukorrekte påstande, altså i ytringsfrihedens hellige navn.

Nu er jeg gammel fagforeningsmand, så for mig er der ikke noget nyt at man påråber sige friheden til at organisere sig som vil, det var meget flot skrevet – *ingen skal tvinges til at være medlem af en forening! – menneskerettighederne, artikel 20* – meget flot skrevet, men hvad, de unge er jo også meget mere belært en vi gamle, og det er da også godt for fremtiden. Men se kære Elisa Klejs Nielsen og Bruno Ottesen, der er noget I helt har misforstået, vi tvinger ikke de unge her på Fyn til at være medlem af vor forening, for mig at se kan de jo bare være medlem et hvilken som andet sted. Det debatten drejede sig om, var vi **ønsker** at de unge bliver medlem hos os. For ser I, vor forening er bygget op på et fællesskab, hvor alle er med til at betale, man lukker ikke bare mennesker ind i et fællesskab som skal være med til at bestemme hvordan dette fællesskab skal bestå hvis man ikke vil betaler til det. Det går jeg ud fra, at I kan acceptere. Det behøver vi vil ikke at have en videregående uddannelse for at forstå.

Ser vi på hvordan døveforeninger rundt om i landet er opbygget, tror jeg vi har lige så mange modeller som foreninger.

Tager man foreksempel København, Århus og Aalborg, som er mere eller mindre finansieret af kommunal støtte, hvad vi på Fyn ikke er. Vi prøver at holde sammen på vor forening ved fælles hjælp, dermed siger vi ikke, at vi er modstandere af kommunale støtte, vi arbejder endda på det, men kommuner er ikke ens fra sted til sted.

Tilbage til de unge på Fyn. I omtaler det fine arbejde med at få renoveret kælderlokalerne. Det var også meget flot gjort, men når I taler om tidspresset, er det ikke helt korrekt. De fik grønt lys i forsommeren til at gå i gang, men som de sagde: vi kunne ikke nå det på grund af vores eksamen. En udmærket undskyldning, men den holder bare ikke helt, det var dem selv der ønskede at lave denne renovering så den kunne stå klar til deres 10 års fødselsdag, og så var det, at der på et FU møde blev skubbet på. De fik det færdig, men ikke helt, det var FU der gjorde det færdigt, for vi lejer også lokalerne ud til DHO, og de skulle jo helst have ordentlige lokaler. Det var også derfor vi fik hængt billederne op uden udsmykningsudvalget var med inde i billedet (for øvrigt var lokalerne ikke helt så ringe i forvejen som der antydes).

I skriver om nye tider, og det lyder da udmærket, men som I skriver er tiderne ikke som for 20, 30 eller 40 år siden. Den gang havde man kun hinanden, og derfor var det naturligt at opfatte døveforeningen som døves andet hjem. Det er det da endnu, her på Fyn opfatter vi da stadig vor Døveforening som vort anden hjem. Når I bl.a. omtaler de mange andre muligheder som kommunikationen gennem Internet, fax, skrivetelefon, tv-programmer med tekst og andet elektronisk halløj, så er det da meget godt, men hvor er den nære menneskelige kontakt. Den meget uundværlige menneskelige kontakt, omtales den ikke i konventionens artikel 20, undskyld det var bare et spørgsmål i stilhed.

Af Bruno Ottesen bliver vi belært en hel del om, hvordan vi skal begå os i foreningsverden. Han forklarer med utallige punkter, hvordan vi skal kunne løse vore problemer.

Kære Bruno vi har altså ikke nogen problemer her på Fyn, som vi ikke kan løse selv. Vi har styr på det, men tak for dine råd.

Om vi skal have en ny debat om det emne, vi havde den 29. oktober tvivler jeg stærkt på. Hvis de unge mener, at de bliver dårligt behandlet på Fyn, kan jeg kun beklage det, men det er **ikke** Fyns Døveforening der skaber problemet. Vi er selvfølgelig forstående, hvis de unge vil tale med os om de har problemer, som de tror vi kan hjælpe dem med at løse.

Jeg forstår godt, at teksten på side 7 havde en sort baggrund, for det er i allerhøjeste grad et sort "kapitel". Jeg kan forstå, at der er DDU's kommentar til hele dette skriveri.

Min kommentar til dette er: I skulle skamme jer. Det er ikke skrevet i en god døve-ånd, når I anbefaler Fyns Døveforening at respektere grundloven og menneskerettighederne.

Hvor vil i hen med dette volaplyk. Vil det sige at vi her på Fyn er en bananrepublik? Det er som sagt ikke skrevet i en god etisk ånd. Som jeg ser på det, så burde DDU sende os en undskyldning, men tænker jeg lidt over det, kan det også være lige meget. Nu ved vi, hvad DDU er, det er ikke et Landsforbund der er et godt forbillede for deres medlemmer. Lad det sidste være sagt fordi **jeg** på Fyns Døveforenigs vegne var noget malplaceret over at sætte mig ind i en tankegang, som ikke har relevans til den debat, som den virkelig fandt sted på Fyn en mørk 29. oktoberaften i 1998.

Da det var mig der stod for tilrettelæggelsen af debataftenen mener jeg også, det er mig der bør svare på den kritik, der kom fra VISUALIS.

Et råd fra mig her på falderebet til VISUALIS, når I sender "reportere" ud der skal dække det stof, I vil sætte i jeres blad: Så send folk ud, der har etik og forstand på det stof, de skal dække.

Tonny Malmkvist

Visualis' svar til »det retfærdige forsvar«

I sidste nummer kom Visualis på banen med et to siders indlæg om striden i Odense mellem Fyns Døveforening og ungdomsklubben Thor i Odense. Vi har fået et svar fra Tonny Malmkvist, hvor han svarer på FD's vegne.
I FD's blad "Pennen" kom der også et par omtaler af Visualis/DDU's kritik af FD, skrevet af Tonny Malmkvist.

En storm i et glas vand?

Sagen er en smule ømtålelig lige nu, og man kan faktisk betragte sagen som en storm i et glas vand, fordi den er baseret på forskellige behov og misforståelser. Visualis vil gøre opmærksom på at artiklen "Bitter fejde i Odense" er skrevet af en odenseaner, som fortæller, hvordan hun oplever situationen lige nu.

Uden Døvehuset? Nej!!

Kan vi leve uden Døveforeningen? Det kan vi faktisk ikke! Vi glemmer at mange i sidste ende vil bruge døveforeningerne, når vi har behov for at snakke, og når alt det teknologiske bliver for upersonligt.

Situationen i dag?

Efter at have talt med forskellige personer fra både FD, Thor og DDU kan vi se, at det drejer sig om forskellige behov hos de ældre og unge døve:

De ældre ved, at FD ikke kan overleve uden at få nye medlemmer, så groft sagt kan man sige, at døveforeningens hus bliver sat til salg, hvis alle Thor's medlemmer trækker sig ud af FD.

De unge gider ikke at komme i FD, fordi man ikke har noget at tilbyde. Og flere af de unge overvejer at flytte, når de er færdige med deres studier i Odense.

Den dårlige stemning i Odense lige nu får ikke dem til at blive – tværtimod!

Kommunikationen

Det ser ud til, at det er kommunikationen, som svigter mellem Thor og FD, efter at deres "forbindelses-officer" rejste sidste år. Siden har man ikke haft en person til at formidle informationer mellem FD og Thor.

Årsager?

Måske har de unge også svært ved at indse, at de kun har lokalerne i to dage om måneden; har de så ret til at have en stor indflydelse på indretningen?

Måske kommer nogle af de få unge, som brokker sig meget, fra andre byer og er medlem af andre døveforeninger, men bor kun midlertidigt i Odense?

Hvorfor stirre sig blind på nogle uheldige udtalelser og påstande fra bestemte personer, som forvrænger billedet af hele situationen?

Nogle kom måske „i kampens hede" til at udtale sig på et for løst grundlag i et (desperat) forsøg på at bevare Døvehuset?

Hvorfor vil ingen bøje sig og sige: *Du har ret, man kan ikke tvinge nogen til at være medlem?*

De fleste af dem, der bor i Odense vil helst ikke indblandes i sagen, så det kan tænkes, at det kun er 5–8 personer, som får en fjer til at blive til 5 høns med store konsekvenser til følge.

Fremtiden?

De unge må forstå, at døveforeningerne er deres fremtid. Når de bliver over 30 år eller flytter fra Rasmus Rask-kollegiet, så vi må tænke lidt mere langsigtet.

Det koster 300 kr. at være medlem af FD. Det svarer til 25 kr. om måneden. Peanuts! Men FD må også respektere, at nogle ikke ønsker at være medlem.

Medlemmerne vil gerne underholdes

FD må forstå, at de unge gerne vil have aktiviteter, som er interessante for dem. Det kan sagtens gøres for små penge, og det gælder ikke om at overgå hinanden, som Tonny Malmkvist sarkastisk siger i sin leder i "Pennen", men om at være positiv og se på, hvordan man lettest kan skaffe nye medlemmer.

For at runde af kan vi sige, som Jerry Springer plejer at slutte sit show af med:

Pas godt på jer selv ... og hinanden.

Bruno Ottesen

Kommentarer fra DDU's formand

Vi danskere har ry for at være nogle af de mest organiserede mennesker.

Denne "stridighed" handler om det modsatte: om nogle unge fynboer, der netop *ikke* ønsker at være medlem af en forening eller rettere sagt af to foreninger.

Gennem mit formandskab for DDU oplever jeg ofte de fordele, det giver at kunne repræsentere et stort antal medlemmer og de muligheder det giver for at kunne tilbyde et stor antal forskelligartede aktiviteter. Derfor har vi da også siden DDU blev selvstændig i 1994, altid haft punktet medlemshvervning på vores arbejdsprogram.

Med tiden har vi kunne konstatere, at hvis blot arrangementerne, vi tilbyder, er spændende nok, så vokser medlemstallet.

Medlemmets eget valgt!

Men dette påvirker ikke min overbevisning om, at et medlemskab skal være et ønske fra medlemmet selv. Det må være op til den enkelte at vurdere, hvorvidt en forenings tilbud eller formål synes tillokkende nok.

DDU støtter op om begrebet foreningsfrihed. Et andet af demokratiets grundprincipper er retten til at ytre sig. Denne ret benyttede Elisa Klejs Nielsen sig af, til at beskrive hendes oplevelse af debataftenen den 9. oktober 1998 i Fyns Døveforening.
At hendes artikel lagde op til debat, er jeg og redaktionen bag Visualis kun glade for. For netop *kommunikation* synes at spille en afgørende rolle i denne sag.

Bo Meier

DHD - hvad er det?

Af Bruno Ottesen

Døves og Hørehæmmedes Daghøjskole (dhd) er et alternativ til Castberggaard, der sammen med Døves og Hørehæmmedes Oplysningsforbund (DHO) tilbyder en bred vifte af kursusmuligheder, og på dhd kan du tage på højskoleophold med tilskud fra Arbejdsformidlingen. Visualis har været på dhd, set teater lavet af eleverne og fået et snak om dhd.

Dhd blev stiftet i 1997 på baggrund af det behov der var for at videreuddanne døve indenfor dansk, computer, teater, døve- og danmarkshistorie for at ruste dem, før de tager på HF, VUC eller teknisk skole. Der var også et behov for et alternativ til Castberggaard, der ligger lidt for langt væk for de der bor på Sjælland.

Dhd har Erling Larsen som forstander, Dan Olvhøj som viceforstander samt faglærere og folkeskolelærere. De sørger for at undervisningen foregår på en forsvarlig måde, der kan leve op til myndighedernes krav.

Det er Undervisningsministeriet, der sørger for at dhd bliver kørt som en daghøjskole, ligesom de andre skoler for hørende rundt i landet. For at sikre at dhd følger Undervisningsministeriets regler har man en bestyrelse med repræsentanter fra bl.a. DHO, LF, 1866, døvekonsulenterne samt eksperter i jura og politik.

Dan Olvhøj: Vi har mange fag på skemaet, og eleverne er velkomne til at kombinere fagene og komme med forslag til nye fag. Man skal ikke være bange for at prøve noget nyt hos dhd. Der er mange, der har brug for dhd, så jeg ved, at vi vil være der i lang tid fremover!

For at undervisningen skal leve op til mine krav har jeg et motto: *Hvis eleverne ikke forstår stoffet, er det lærernes ansvar!*

Heidi Loholt, lærer: Dhd er et meget godt alternativ til mange andre steder, og dhd giver mange et ny mulighed for at komme videre. Mange døve kan mødeligestillede på dhd og få nye venner.

Dhd mangler nogle faglærere, f.eks. til at undervise i syning og mange andre fag, så hvis nogen mener de er gode til at bruge hænderne – og kan og vil fortælle andre hvordan man gør det – kan de bare henvende sig til Dan Olvhøj. Vi får god løn, har lærermøde hver 14 dage, gode lærerværelser, og vi kan få de materialer vi har brug for.

Tidligere elev, Jens B.: Undervisningen har givet mig mange erfaringer med computer, og dhd har været god til at lære mig om informationsteknologien, så nu underviser jeg andre folk i, hvordan man bruger den nye teksttelefon!

Jeg var finmekaniker, men kom ikke videre. Jeg var med på det allerførste hold under dhd, og undervisningen er blevet meget bedre end da jeg startede, så jeg vil anbefale alle som vil lære mere om PC, internet og grafik at prøve dhd!

Nuværende elev: Undervisningen er meget god, især i matematik, og edb, men i de andre fag går det op og ned. Jeg er førtidspensioneret og kan ikke arbejde så meget, så jeg synes at dhd er meget mere spændende end beskyttede værksteder!

For tiden tilbyder DHD følgende kurser:

1/3–25/6 (16 uger)
Kulturlinien handler om døves kultur, tegnsprogsbevidsthed, kulturhistorie, og som tillæg indgår EDB og bl.a. besøg på københavnske museer med tegnsprogsguide.

1/3-25/6
Udvidet EDB, om grafik, kommunikation på internettet, og om de muligheder, du har på PC

31/5-25/6
Som noget nyt opretter dhd et sommerkursus i **drama**. Som led i undervisningen arrangeres der ekskursioner til bl.a. bag kulisserne i teatrene m.v. og man får også kurser i EDB og internettet.

På alle hold kan du få udbygget dine kundskaber i dansk, regning/matematik og evt. engelsk, alt efter dine egne behov.

Kontakt Dan Olvhøj, hvis du vil vide mere eller har specielle kursusønsker og temaer.
Dhd opretter hold under daghøjskoleloven i de emner, der er eleviinteresse for.

Rejsefeber!

af Alex Hansen

Det er fredag den 15. januar 1999. Det er koldt og jeg er på vej til Vivien og Mie. Klokken er 11.15 og de skal være i lufthavnen i dag klokken 17.00. De skal begge to til Quito i Ecuador som er det første land de begynder med i deres 6,5 måneder lange rejse. Jeg bliver budt indenfor og Mies forældre sidder der og ser Eurosport og stemningen er temmelig spændt. Vivien ordner mange papirer, ligeså Mie. Nicky sidder i lænestolen ved siden af Vivien. Rundt omkring er der lidt rodet og mange små himstregimser såsom malariapiller, kopier af flybilletter, solcreme og fritidsbøger. Jeg takker ja for den te jeg bliver budt på. Sætter mig ved bordet. Vivien kommer med mit krus med vand. Jeg føler på kruset. "Vandet er koldt!", siger jeg. Vivien bliver rød i hovedet da Mies mor siger det samme. Der kommer et smil frem på Viviens hoved, "Undskyld, jeg har glemt at sætte vandet over.", og hun løber ud i køkkenet. Da hun er tilbage begynder jeg på mit første spørgsmål, *"Hvad er Latinamerika for en type verden?"*. Pigerne ser på hinanden, lidt uforståede, "Vi har jo ikke været dér?". *"Nej, netop ikke."*, svarer jeg.

Mie siger hurtigt, "Multikulturelt, farverigt og alt fra sne til varme, tror jeg nok." Vivien afbryder, "Maden er i hvert fald anderledes. Vi har aldrig været der så vi ved det ikke." Begge piger ser på hinanden og siger i kor, "Vi bliver bange for edderkopper!".

"Der tales som bekendt ikke engelsk, vil sprogblokering være et problem?" er mit næste og sidste spørgsmål. "Ikke noget problem, vi bruger bare gestus.", siger Mie og Vivien tilføjer, "Med tiden lærer man spansk. Vi har seks måneder."

"Hvad så med min te?", spørger jeg afbrydende da jeg endnu ikke har fået den. Vivien løber ud og opdager at hun har glemt at tænde for varmen!

Herefter diskuterer begge piger helt vildt om maden, godt venskab, respekt for hinanden og farlige dyr. "Hov, hvad med regntøj? Det er regntid i Quito.", kommer det fra Mie. "Vi køber det da bare dernede.", slutter Vivien.

Med et går Vivien i gang med ansøgningen til universitetet. Bilagene skal underskrives et for et. Og jeg får mit krus te, men når ikke at drikke det før der er fuld gang i det hele. Flybilletterne skal kopieres, passene lægges klar. Det er når man skal rejse langt væk. Man er helt forvirret, se bare på min te. Jeg ønsker dem begge to en rigtig god rejse og går ud i det kolde København og tænker på min varme te jeg aldrig fik drukket.

Nordisk børnelejr 1999

Det er Finlands tur til at arrangere Nordisk Børnelejr fra 27. juni – 4. juli på ungdomscentret Marttinen i Virdois, ca. 280 km. fra Helsinki. Ungdomscentret ligger i et gammelt kulturlandskab, og naturen er alsidig med vandfald og historiske områder.

Pris: Det koster 3.500 kr. at deltage i lejren. I prisen er inkluderet ophold, mad, udflugter og rejsen til Finland. Der vil blive arrangeret en fælles flyrejse til Tammere og fælles togrejse for deltagere fra Fyn og Jylland.

Tidspunkt: Lejren starter søndag d. 27. juni og slutter søndag den 4. juli efter frokost.

Der kan deltage 10 danske børn i alderen 8–12 år og 2 ledere.

Man skal være medlem af DDU for at kunne deltage i Nordisk Børnelejr.

Hvis der kommer flere end 10 tilmeldinger, forbeholder DDU sig ret til at udvælge deltagerne.

Program: Programmet indeholder udflugter, svømning, sauna, idræt, eventyr m.v.

Udfyld tilmeldingsblanketten og indsend den til DDU

senest 9. april.

Tilmeldingsblanket

Navn: .....

Adresse: .....

Postnummer: .....

By: .....

Fødselsdag: .....

Allergi, speciel kost eller andet:

.....

.....

Størrelse på T-shirt (sæt cirkel):

lille medium stor ekstra stor

Familiehøjskolen 1999

Medarbejdere søges til familiehøjskolen 1999 på Castberggård.

Arbejdet består i at passe døve og hørende børn 1 - 2 uger i sommerferien. Det kan enten være uge 26 - 27 - 28 eller 29.

Vi stiller følgende krav til dig:

- kan kommunikere på tegnsprog
- kan løse forskellige opgaver
- har humoristisk sans - er frisk og aktiv
- være social - også når man ikke passer børn
- mellem 18 - ? år

Er du interesseret i at være medarbejder, så skriv lidt om dig selv og hvad du kan. Vi vil gerne høre fra dig så hurtigt som muligt og inden 1. maj 99. Skriv til:

Charlotte Knudsen
Pilegårdsvej 10
8361 Hasselager

alm.tlf./tekst.tlf./fax: 86 28 16 61

e-mail: uh_la_la@hotmail.com

Speciale:

Få en oplevelse med Vejle Rejser

Rejser til Grønland og Afrika.
Ferierejser
Forretningsrejser
Grupperejser

Vejle Rejser

Carlson Wagonlit Travel Representative

INTERNATIONAL TRAVEL AGENCY
Volmers Plads 4, 7100 Vejle, TLF. 75 82 26 88

- elektrisk besøg...
ring til

Bøegh ApS

Alt el-arbejde udføres - Gratis tilbud gives

Lersø Parkallé 21 - 2100 København Ø.

35 82 04 08

Meld dig ind i DDU

For 50 kr. om året kan du blive medlem af DDU! Som medlem får du forskellige fordele:

- Mulighed for at deltage i spændende kurser
- Gratis medlemsblad (Visualis)
- Gratis hjælp og vejledning i forskellige sager
- Deltagelse i nordisk junior- og ungdomslejre

DDU er **dit** forbund, som tager sig af dig og kæmper for vores fælles sager, f.eks. tolk, uddannelse og meget andet. Jo flere vi er, jo stærkere står vi!

Det tager kun 10 sekunder at udfylde tilmeldningsskemaet nedenfor, så... meld dig ind før du bliver 30! Klip det ud og send det til:

Danske Døves Ungdomsforbund, Postbox 704, Rantzausgade 60', 2200 København N

Hvis du allerede er medlem af DDU, kan du jo få en af dine venner meldt ind, hvis de ikke er medlem. Ærligt talt er der ingen undskyldning for ikke at melde sig ind – vi har brug for alle.

Fulde navn:

Adresse:

Adresse:

Postnr.: By: Fødselsdato:

Teksttelefonnummer:

☐ Døv ☐ Døvbleven ☐ Hørehæmmet ☐ Hørende

Medlem af LF i forvejen? ☐ Ja ☐ Nej

Underskrift: